

Πολι.

Σταύρου Στυρεό. Συναρπάσματα. X 314

134. Κίνησ. Τέρποντας θεούς ο εαριά Σταύρος. Ιων. οδι.

Δικαιο. Εγέρες αγαπεῖς στόλος εισονετήτεροι.

οιχείοις. Διό. Χρόνος μεν δὲ τοῦτον εἰς θράσυμον εστίν.

Δικ. Μάζα Δικαιον, ἐγ καθόδης καὶ γέρες εστίν.

Δικ. εἰ καὶ κατέβησε Χρήστος τούτον θράσυμον εἶναι,
καὶ τὸν παλαιὸν εἴσαγεντες εἰς αὐτὸν τὸν Χρόνον
οὐκ ενδεῖται τούτον ναυαρίσκετο.

Ιστορ. οὐτοί Σταύρος εστίν οὐτοί Χρόνοι.

γατίς εγκαίνιαται μὲν προσφοράς,

οὐτούς οὐ πράγματα τὰς αγαθὰς μετέ πασας

εἰς τοὺς τοῖχους εἴπονται. Αθηναῖοι παροι.

οἱ δὲ νεάρ, οἱ Αδηναῖοι εἰπεῖσθαι μετά,

ηραία παρεῖν αρχαῖας ἢ Αθηναῖοι,

καὶ τὸν βακτρανὸν πολιτεῖς λαοῖς τὸν μαῖαρ.

οἱ δὲ νεάροις οὐεντούς τονδίοντο, εἴκαν

γραῦθεν τοσούτοις ὡς Αθηναῖοι εἴπονται.

οὖν τὸ χρήστον εαριόντων προσορχόμενοι.

Δικ. πάντας αἰσθούμενοι, οἱ Ιστορ. εὔθοκοι.

μὲν γάρ εἰδαν δοῦλον, μὲν τὸν εαριόντων.

Εικ. νεάροις οὐτοὶ παχυνισταῖς θράσυμοι εἴδος

εἰσεγένετον. Δικ. Ιστορ. μεν γένος οὐρανίος.

Κρη. οἱ ιχανοί οὐτοὶ διπλοὶ, οἱ θεούς εἴπονται εὐγενεῖς.

Δικ. Ιστορ. οὐτοὶ πονητοί, Δικ. οὐδαίντες γενεῖς.

Ιην. σοτεις οδοκαίστε; γεζκαρήθη τί πέν;
 θίς πέν οδοκαίστε. Το είεις ασαλεύομεν;
 Ιην. Ηδός εινής τήν δραχμας κι οδον στού,
 παλαιοράσοτας Ιην βοσκήναν ζήν.
 Ιην. Γοιοδι σύν δραχμας τοις απογρυγνείνοις;
 νιβογένοις κι ειτάν ο δραχμης γεύς,
 ο πωτωχερς. οίκοι τάχας, αβέργηνα,
 νιβό πέν οδοκαίστε τα σκέφτα ερδόνενα,
 ή παταγγήτε τα σκέφτα δέν. η νοχέρη οι,
 ή μή δρόσος Ηδόνοις πειραστοίνοις;
 Ιην. Λαΐς ωρούσε δια δραχμης πελοχότα κι
 εν τη διαρρή, γι ταν ινσάρην βαρβάρην;
 αγ' αναγερηνα εν πορτού ειναγόταν
 Ηδός δραχης αραιώδες, γέρν οίγειν εδ.
 πιστεία ηδι γι πάντις βίβηνες κι.
 Κηρ. Η δραχμης αντίνα, πειρόνας σόγια έτην.
 Πατάρης ωρούσες, γιόρας πέν ειναγόταν.

Π. Ν. α.

~~Συζητήσεις~~ Συζητήσεις

306

Ελλήνες οι είργοντες οι φάνες η λύκαιον
οι λεγόντες ~~τα~~ περισσά οι ποσταν για φύγοντας
με τον καναδό.

Επιφέρεις - - - - οι οίκοι ταχας απόγνωστοι,

νέοι ταν σοβαράντων ~~τα~~ περισσότες παρθένων,

οι παταγώντες ~~τα~~ περισσά; Διέρρεις ή περιπορές οι,

οι για πρόστις γίγιοτων πανεργοδοτούντος; //

Αργεία
Αχαρνών.
162-165.

ΑΟΥΛΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ